

ECLI

ECLI:NL:RVS:2025:325

Datum uitspraak

29 januari 2025

Inhoudsindicatie

Bij besluit van 14 juli 2022 heeft het college van burgemeester en wethouders van Almere een aanvraag van [appellant] om een urgentieverklaring afgewezen. [appellant] woont met zijn vrouw en vier kinderen in een tweekamerwoning in Almere. [appellant] heeft een urgentieverklaring aangevraagd omdat sprake is van een medische noodsituatie. Het gezin heeft namelijk medische problemen door vocht en schimmel in de huidige woning. Het college heeft de aanvraag afgewezen omdat [appellant] niet alles heeft gedaan om het huisvestingsprobleem zelf op te lossen en hij het huisvestingsprobleem zelf heeft veroorzaakt door met teveel mensen in de woning te wonen. Daarnaast heeft [appellant] onvoldoende gereageerd op het woningaanbod. Ook op grond van de hardheidsclausule kan aan hem volgens het college geen urgentieverklaring worden verleend. [appellant] voert in hoger beroep aan dat hij alles in zijn macht heeft gedaan om het probleem zelf op te lossen.

Volledige tekst

202306988/1/A2.

Datum uitspraak: 29 januari 2025

AFDELING

BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak op het hoger beroep van:

[appellant], wonend in Almere,

tegen de uitspraak van de rechtbank Midden-Nederland van 3 oktober 2023 in zaak nr. 23/322 in het geding tussen:

[appellant]

en

het college van burgemeester en wethouders van Almere

(hierna: het college).

#### Procesverloop

Bij besluit van 14 juli 2022 heeft het college een aanvraag van [appellant] om een urgentieverklaring afgewezen.

Bij besluit van 13 december 2022 heeft het college een nieuw besluit genomen waarbij het besluit van 14 juli 2022 met een aanvullende motivering in stand heeft gelaten.

Bij uitspraak van 3 oktober 2023 heeft de rechtbank het door [appellant] daartegen ingestelde beroep gegrond verklaard en de rechtsgevolgen in stand gelaten.

Tegen deze uitspraak heeft [appellant] hoger beroep ingesteld.

Het college heeft een schriftelijke uiteenzetting gegeven.

[appellant] heeft een nader stuk ingediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 15 januari 2025, waar het college, vertegenwoordigd door K.K. Bahora en mr. J.H.S. Biervliet, is verschenen.

#### Overwegingen

1. [appellant] woont met zijn vrouw en vier kinderen in een tweekamerwoning in Almere. [appellant] heeft een urgentieverklaring aangevraagd omdat sprake is van een medische noodsituatie. Het gezin heeft namelijk medische problemen door vocht en schimmel in de huidige woning. Het college heeft de aanvraag afgewezen omdat [appellant] niet alles heeft gedaan om het huisvestingsprobleem zelf op te lossen en hij het huisvestingsprobleem zelf heeft veroorzaakt door met teveel mensen in de woning te wonen. Daarnaast heeft [appellant] onvoldoende gereageerd op het woningaanbod. Ook op grond van de hardheidsclausule kan aan hem volgens het college geen urgentieverklaring worden verleend.

2. [appellant] voert in hoger beroep aan dat hij alles in zijn macht heeft gedaan om het probleem zelf op te lossen. Hij kan geen civielrechtelijke procedure tegen de verhuurder starten, omdat hij een eventuele proceskostenveroordeling niet kan veroorloven. Hij heeft een onderzoeksrapport van de huurcommissie en reageert op woningen die passend zijn voor zijn gezin. Daarnaast betoogt [appellant] dat de hardheidsclausule wel had moeten worden toegepast, omdat sprake is van een levensontwrichtend leefklimaat in de woning. Hij beroept zich hierbij op meerdere internationale verdragen.

3. De gronden die [appellant] in hoger beroep heeft aangevoerd, zijn een herhaling van wat hij in beroep heeft aangevoerd. De rechtbank is gemotiveerd op die gronden ingegaan. [appellant] heeft geen redenen aangevoerd waarom de gemotiveerde beoordeling van die gronden in de aangevallen uitspraak onjuist of onvolledig zou zijn. De Afdeling kan zich vinden in het oordeel van de rechtbank en in de onder 19, 20, 22 en 23 opgenomen overwegingen, waarop dat oordeel is gebaseerd. De Afdeling voegt daaraan toe dat naar aanleiding van het onderzoeksrapport van de huurcommissie een tijdelijke verlaging tot 40% van de huurprijs heeft plaatsgevonden en dat de eventuele gebreken aan de woning inmiddels zijn hersteld.

4. Het hoger beroep is ongegrond. De uitspraak van de rechtbank wordt bevestigd.

5. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen reden.

Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M. Soffers, lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. O. van Loon, griffier.

w.g. Soffers

lid van de enkelvoudige kamer

w.g. Van Loon

griffier

Uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2025

284-1132